

Kontakty z Mediami
i Informacja

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej
KOMUNIKAT PRASOWY nr 56/21
Luksemburg, 15 kwietnia 2021 r.

Wyrok w sprawie C-515/19

Eutelsat SA / Autorité de régulation des communications électroniques et
des postes i Inmarsat Ventures SE

Usługa połączenia internetowego na pokładzie samolotów: system satelitarnej komunikacji ruchomej, który w zakresie przepustowości opiera się głównie na uzupełniających elementach naziemnych zainstalowanych w taki sposób, że będą obejmowały zasięgiem całe terytorium Unii, nie musi być niezgodny z europejskimi ramami regulacyjnymi

Zwiększone wykorzystywanie elementów naziemnych jest możliwe, pod warunkiem że konkurencja nie zostanie zakłócona, a komponent satelitarne systemu jest rzeczywiście i konkretnie użyteczny

W celu ułatwienia rozwoju konkurencyjnego rynku wewnętrznego satelitarnych usług komunikacji ruchomej w Unii Europejskiej i stopniowego zapewnienia zasięgu we wszystkich państwach członkowskich, Parlament Europejski i Rada wydały decyzję nr 626/2008 („decyzja o MSS”)¹. W wyniku procedury selekcji operatorów ogólnoeuropejskich systemów dostarczających satelitarne usługi komunikacji ruchomej², Komisja Europejska wybrała, między innymi, przedsiębiorstwo Inmarsat Ventures SE („Inmarsat”). Przedsiębiorstwo to opracowało system o nazwie „European Aviation Network”, przeznaczony do świadczenia usług połączeń lotniczych. Decyzją z dnia 21 października 2014 r. Autorité de régulation des communications électroniques et des postes (urząd regulacji łączności elektronicznej i poczty, Francja) zezwolił mu na korzystanie na terytorium Francji metropolitalnej z określonych częstotliwości, a decyzją z dnia 22 lutego 2018 r. udzielił mu zezwolenia na eksploatację uzupełniających elementów naziemnych [„CGC” (z ang. „complementary ground components”)]³ systemów satelitarnej komunikacji ruchomej. Z tego względu Eutelsat, konkurent Inmarsatu, wniósł do Conseil d’État (rady stanu, Francja) skargę o stwierdzenie nieważności tej ostatniej decyzji z powodu, w szczególności, naruszenia prawa Unii.

Trybunał, do którego francuski naczelny sąd administracyjny zwrócił się z wnioskiem o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym, dokonał w swoim wyroku wykładni pojęcia „systemów satelitarnej komunikacji ruchomej”, a także pojęć „CGC” i „stacji ruchomej ziemskiej”⁴ w świetle decyzji o MSS. Ponadto Trybunał uszczegółowił kwestie dotyczące prawa udzielenia lub odmowy udzielenia operatorowi przez właściwe organy państw członkowskich zezwoleń niezbędnych do zapewnienia elementów systemów satelitarnej komunikacji ruchomej.

Ocena Trybunału

Trybunał podkreślił przede wszystkim, że „system satelitarnej komunikacji ruchomej” **niekoniecznie** musi opierać się, w zakresie przepustowości, głównie na komponencie satelitarnym tego systemu. Odnosne przepisy decyzji o MSS nie definiują bowiem, pod względem przepustowości, stosunku między komponentem satelitarnym systemu satelitarnej komunikacji ruchomej a komponentem naziemnym tego systemu. Ponadto użycie terminu „uzupełniający”

¹ Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady nr 626/2008/WE z dnia 30 czerwca 2008 r. w sprawie selekcji i zezwoleń dotyczących systemów dostarczających satelitarne usługi komunikacji ruchomej (MSS) (Dz.U. 2008, L 172, s. 15), art. 2 ust. 2 lit. a) i b) oraz art. 8 ust. 1 i 3 decyzji o MSS.

² Artykuł 2 ust. 2 lit. a) i b) decyzji o MSS w związku z art. 8 ust. 1 i 3 tej decyzji.

³ Artykuł 2 ust. 2 lit. b) decyzji o MSS w związku z art. 8 ust. 1 i 3 tejże decyzji.

⁴ Artykuł 2 ust. 2 lit. a) decyzji o MSS.

w wyrażeniu „uzupełniające elementy naziemne” nie pozwala na wyciągnięcie żadnego wniosku, ponieważ termin ten nie wskazuje na względne znaczenie obu elementów składowych.

Następnie Trybunał uściślił, że umieszczona na powierzchni ziemi stacja może zostać zakwalifikowana jako „CGC systemów satelitarnej komunikacji ruchomej”, jeżeli spełnione są dwa zasadnicze wymogi. Jeśli chodzi o lokalizację, powinna być ona użytkowana w punkcie o stałej lokalizacji i musi obejmować obszar geograficzny znajdujący się w zasięgu wpływu satelity lub satelitów danego systemu satelitarnej komunikacji ruchomej. Ponadto, z funkcjonalnego punktu widzenia, umieszczona na powierzchni ziemi stacja powinna być wykorzystywana w celu poprawy dostępu do MSS na obszarach, na których nie można zapewnić łączności z komponentem satelitarnym tego systemu o wymaganej jakości. Zatem w przypadku spełnienia tych wymogów i spełnienia pozostałych wspólnych warunków⁵, z żadnego przepisu decyzji o MSS⁶ nie można wywieść żadnego ograniczenia co do liczby CGC, które mogą być użytkowane, lub co do zakresu ich zasięgu geograficznego. W tym względzie pojęcie „wymaganej jakości” należy rozumieć jako **poziom jakości konieczny do świadczenia usługi zaproponowanej** przez operatora tego systemu i musi być interpretowane w świetle celu polegającego na wspieraniu innowacji, postępu technologicznego i interesów konsumentów.

To powiedziawszy, należy stwierdzić, że eksploatacja CGC **nie może prowadzić do zakłócenia konkurencji** na danym rynku, a komponent satelitarny systemu satelitarnej komunikacji ruchomej powinien być **rzeczywiście i konkretnie użyteczny** w tym znaczeniu, że taki komponent musi być **niezbędny do funkcjonowania tego systemu**, z zastrzeżeniem samodzielnego funkcjonowania CGC w razie awarii elementu satelitarnego, które nie może przekroczyć 18 miesięcy. Kontrola spełnienia tych warunków należy do **właściwych organów krajowych**.

Wreszcie, zdaniem Trybunału, do objęcia zakresem pojęcia „stacji ruchomej ziemskiej” **nie jest wymagane**, aby taka stacja mogła być w stanie komunikować się, bez odrębnego sprzętu, zarówno z CGC, jak i z satelitą. W tym względzie, po przypomnieniu szeregu wymogów, które powinny zostać spełnione, Trybunał stwierdził, że wymogom tym odpowiada **zestaw składający się z dwóch odrębnych terminali odbiorczych połączonych komunikatorem**, z których pierwszy znajduje się w górnej części kadłuba samolotu i komunikuje się ze stacją kosmiczną, drugi zaś jest usytuowany w dolnej części tego kadłuba i komunikuje się z CGC. Trybunał uściślił, że w tym kontekście bez znaczenia jest okoliczność, iż poszczególne elementy nie tworzą fizycznie nierozdzielnej całości.

UWAGA: Odesłanie prejudycjalne pozwala sądom państw członkowskich, w ramach rozpatrywanego przez nie sporu, zwrócić się do Trybunału z pytaniem o wykładnię prawa Unii lub o ocenę ważności aktu Unii. Trybunał nie rozpoznaje sporu krajowego. Do sądu krajowego należy rozstrzygnięcie sprawy zgodnie z orzeczeniem Trybunału. Orzeczenie to wiąże w ten sam sposób inne sądy krajowe, które spotkają się z podobnym problemem.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże Trybunału Sprawiedliwości.

[Pełny tekst](#) wyroku jest publikowany na stronie internetowej CURIA w dniu ogłoszenia.

Osoba odpowiedzialna za kontakty z mediami: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793

⁵ Artykuł 8 ust. 3 decyzji o MSS.

⁶ W szczególności art. 2 ust. 2 lit. b) decyzji o MSS.